

Szeged

Beszámoló az MSZMP KB üléséről

Az MSZMP KB szerdai üléséről — melyen a párt vezetésének munkamódszere és munkastílusa volt a téma — tegnap délután a városi pártbizottság épületében számolt be Perényi János, a KB tagja. Összefoglalója szerint a szerdai ülés előkészítéséből az derült ki, hogy a Központi Bizottság elégedetlen a Politikai Bizottság munkájával, ugyanakkor önmaga megítélésében már nem ilyen egységes: a régi tagok a megfelelő, a 38 új tag javarészt a tehetetlen minősítést tartja érvényesnek.

Grósz Károly főtitkár előadói beszédében több olyan mondat hangzott el, amely — gondoljunk a zárt ülésre — nem csupán a párt tagságára, hanem az ország egészére tartozik. Kiderült ugyanis, hogy a nemzetgazdaságnak húsz százalékkal több a nettó adóssága, mint azt korábban az országot vezető pártban gondolták. Újabb felvetődött — különösen a rohamosan közeledő parlamenti és helyhatósági választások miatt — egy újabb, soron kívüli pártértekezlet vagy kongresszus megrendezésének gondolata. A főtitkár szerint „országos szinten” nem eléggé erős ez az igény.

A vitaindítót nem követhette részletes és elmélyült eszmecsere, mert — mint az már köztudott — további tíz tagot választott sorába a KB, valamint a kollektívan lemondott PB helyett egy új összetételű, kilenc tagú testületet is meg kellett választani. Így a KB

Új jelszó: intellektuális egység

egy későbbi ülésén csapnak össze a nézetek a Grósz-beszéd fölött.

Perényi Jánost, a fontos döntések szemtanúját összefoglalója után kérdeztem:

— Milyen volt az ülés hangulata?

— A megszokottól nem tért el lényegesen a hangulat. Az ülést megelőzően egy bizottság igen széles körben kikérte a párttagok véleményét a pártvezetés munkamódszeréről, és többen örömmel hallottuk saját megjegyzéseinket Grósz Károly beszédében.

— Azért kérdeztem a hangulatra, mert a legutóbbi napokban már pártszakadással lehetett hallani. Ez a feszültség nem érződött?

— A KB-ban nem, mert ott világosan kirajzolódott már az áramlatok. A platformszabadság egyelőre a párton belüli vita kérdése, de a legjobb úton haladunk afelé, hogy a platformok létjogosultságot kapnak. A kisebbségi véleményt a platformok kereteivel is védeni kell, hisz különösen ma képzelhető el könnyen, hogy a kisebbségi vélemény rövid idő alatt a többség gondolata lesz.

— És akkor miféle egységben bízik az a párt, amely történetében szinte gőrcsösen ragaszkodott még alkalmatlan időkben is az egység misztikumához?

— Átmeneti időt élünk.

minden gondolatra szükségünk van, hogy szabadon vitatkozhassunk. Ebből pedig az következik, intellektuális egységre törekzünk. Erre komoly esélyt ad az, hogy a KB-ban a reformgondolat van többségben.

— Számomra úgy tűnik, hogy a határozott — bár sikertelen — gazdaságpolitikai gyakorlat mellett ideológiát határozatlanság jellemzi az MSZMP-t. Lehet-e ma koncepciót gyártani?

— Nem hinném. Ennek az érdekszférának, tehát a létező szocializmus országainak nincs Lukács Györgye. Nincs olyan szakemberrünk, aki egymaga definiálná a jelenkori helyzetet, a jövőt, s mi majd ezeken járhatunk csak, tüzel és vassal kísértén, abban sem bízza teljesen, hogy legalább a célt jól határozták meg.

— De hát nincs is cél, hiszen a pártnak még ma sincs gazdasági koncepciója.

— Szerintem sincs. Most dolgozunk ezen.

— A Központi Bizottság ülésén Kádár János egy óra húsz percet beszélt. Milyen benyomást gyakorolt önre?

— Nagyon beteg ember benyomását keltette.

— Dlusztus Imre

A Pénzügyminisztérium közleménye

A külföldre utazás pénzügyi feltételeiről és a magáncélú utazási valutaellátásról szóló 84/1987. (XII. 27.) PM számú rendelet 17. paragrafusa alapján a konvertibilis elszámolású országokba történő utazáshoz 1989. április 14-től igénybe vehető turistaellátmány és közlekedési költségkeret összegét — a forint konvertibilis valutákkal szemben történő 6 százalékos, kormányzati döntésen alapuló leértékelése miatt — az alábbiakkal tesszük közzé:

1. A turistaellátmány összege három naptári évi időszakra 22 500 forint.

2. A 14. életévüket be nem töltött kiutazók részére naptári évenként egy alkalommal 3000,— forint összegű konvertibilis elszámolású fizetőeszköz vásárolható.

3. A közlekedési költségkeret összege három naptári évi időszakra 15 400 fo-

rint, amelynek terhére gépjármű üzemanyagköltségére 7100,— forint összegű konvertibilis elszámolású fizetőeszköz vásárolható.

4. Azok az utazók, akik a turistaellátmány utójára 1987-ben vették igénybe, tehát folyó évben a turistaellátmány igénybevételére nem jogosultak, 1989-ben egy alkalommal 3000,— forint összegű konvertibilis elszámolású fizetőeszköz vásárolhatnak.

5. A Jugoszlávián keresztül Bulgáriába kiutazók részére — évente egy alkalommal — a turistaellátmányuk terhelése nélkül — 600,— forint összegű konvertibilis elszámolású fizetőeszköz szolgáltatható ki.

6. A magyar-jugoszláv kishatárforgalomban érvényes határátlépési engedély alapján kiutazók — utazásonként, a turistaellátmányuk terhelése nélkül — 300,— forint összegű kon-

vertibilis elszámolású fizetőeszköz vásárolhatnak.

Azok a mozgáskorlátozott személyek, akiknek a módosított 1/1975. (II. 5.) KPM—BM együttes rendelet 31/A paragrafusa alapján kiállított engedélyük van, a közlekedési költségkeret teljes összegének terhére vásárolhatnak gépjármű üzemanyagköltségére konvertibilis elszámolású fizetőeszközöt.

Mindennapi kenyérünket... — kezdődött valaha a mély tartalmú, és lassanként ismét újdonságként tartalommal megtelt fohász, amelynek parafrázisát a ma köznapra magyarja valahogyan tán imígyen fogalmazná meg: Mindennapi abszurdumunkat ne add meg nekünk, Uram! Mert, hogy abszurdumokban bőszesen részletek és nemzetet manapság. Lassanként a viselhetetlenség határáig.

Példákat ezerszám lehetne lassanként sorolni. De alighanem fölösleges velük fárászni az olvasót. Hisz valamennyit a saját bőrünkön tapasztaljuk — valamennyien. A gyógyszerrendelettel kezdve a Magyarországot a bornírtóság világranglistájának legjei közé besoroló — átgondolatlan kormányzati intézkedések eredményeként létrejövő — bevásárlóturizmus-dömpingje. Legutóbb pedig a már annyiszor támadott autópályadíj bevezetése. Ez utóbbiról csupán a magánvéleményemnek tudok hangot adni: ha a kormányzat mindenféle tiltakozás ellenére az eredetileg meghatározott módon mégis keresztülviszi akarátát, hát akkor ez a kormányzat alighanem megérdemelt a bukásra.

Lehet, hogy ezek vélemény szavak. De az észze-

Új vb-titkárt választott a szegedi tanács

(Folytatás az 1. oldalról.)

lyes ügyéből bírósági ügygévált esete nem összeegyeztethetetlen a tanács tagsággal.

A tanács a számvizsgáló bizottság új elnökévé Ványi Gábert választotta meg, s elfogadta Szilágyi Józsefnek, a 43-as választókörzet tanács tagjának és Ruzicska Lászlónak, az ügyrendi bizottsági tagságáról való lemondását. Ruzicska László — döntését indokolva — elmondta: jogi értékeléte tiltakozik a tanács bizottság munkájának kidolgozatlan-sága ellen, amely éppen a legutóbbi hónapokban okozott neki lelkiismereti konfliktusokat.

Ezután Somogyi Ferenc, a megyei tanács vb-titkára ismertette a szegedi tanács vb-titkári posztjának betöltéséről hozott megyei vb-határozatot. Hat pályázó életútjának és szakmai tevékenységének értékelése alapján tett a megyei testület javaslatot. (A pályázók: Katona András, a Tisza Volán idegenforgalmi üzemegységének igazgatója; Bihari Lajos, a Szegedi Vas- és Fémöntődei Vállalat osztályvezetője, Vecsei Sándor, Hajdúszoboszló vb-titkára; Darányi István, a Régi Hungaria Szálló Részvénytársaság ügyvezető igazgatója; Tóth Edit, a Szinkron Vegyipari Szövetkezet jogtanácsos-osztályvezetője; Tóth László, a szegedi tanács terv- és munkaügyi osztályának vezetője — valamennyien jogászok.) Somogyi Ferenc arról tájékoztatta a tanácsot, hogy abc-sorrendben Darányi Istvánt, Tóth Lászlót, Vecsei Sándort jelöli kinevezésre a megyei vb.

A tanács tagoknak bemutatkozott a három jelölt, majd kérdésekre válaszoltak. Kiderült mindháromukról — ugyancsak abc-sorrendben —, hogy 16, 31, illetve öt éven át vettek a szegedi tanács munkájában, de a helyismereten túl mindhároman érzelmi okokra is hivatkoztak pályázatuk indoklásakor. Már az ezt követő hozzászólások alatt biztos fogadást lehetett volna kötni a szavazás végeredményére, annyira egy személy kinevezése mellett kértek szót a véleményt mondók. Végül a tanács a

szükséges, minősített többségnél valamivel nagyobb arányban Tóth Lászlót nevezte ki április 17-től vb-titkárnak. (Korábbi munkakörét megbízással Veres Károlyné osztályvezető-helyettes tölti be.)

A korábban nyugdíjba vonult szervezési és jogi osztályvezető helyének betöltéséről is döntött a tanács. A minősítő bizottság által alkalmasnak tartott pályázók — Búzás Péter makói vb-titkár, Dubecz György, a városi pártbizottság apparátusi alapszervezetének titkára és Tóth László tervosztályvezető — közül ketten „kiestek”, mert Búzás Péter visszavonta pályázatát, Tóth László pedig vb-titkár lett. Így Dubecz Györgyöt nevezték ki.

Takács Ferenc, a pénzügyi osztály vezetője felmentését kérte, mert a fonalfeldolgozó vállalat szervezési igazgató-helyetteseként kíván elhelyezkedni. A tanács ehhez nozzájárult, eddigi helyettese, Sárkány István viszi az osztály ügyeit, amíg el nem dől: egy vagy két osztályvezetői állásra fognak pályázatot kiírni. (A terv- és munkaügyi, valamint a pénzügyi osztály esetleges egyesítéséről van szó.)

Rendeletek, szervezetek

Az ebédszünet után tanácsrendeleteket módosított, egészített ki, illetve alkotott a 68-ról 52-re fogyatkozott tanács. A lakástámogatásról szóló jogszabály-tervezetet lapunkban e hét elején már ismertettük. Ezért itt csak utalunk rá: a testület azzal értett egyet, hogy emeljük a támogatások összegét és az elbíráláskor figyelembe vendő jövedelemhatárokat, a bővítse a támogathatóak körét. A Fidesz javaslatára a munkanélküli segélyben

részesülők is kaphatnak tanács támogatást.

Az állami tulajdoni ingatlank eladási feltételeit azzal egészítették ki, hogy a személygépkocsi-tároló elidegenítésekor a vételárát kérelemre részletekben, az áfát pedig az első részlettel együtt egy összegben fizeti meg a garázs bérlelője. Más, nem lakás céljára szolgáló helyiség vételárát és áfáját egy összegben kell megfizetni.

Rendeleket alkotott a tanács az ügyfélfogadásról is — ennek ismertetésére lapunkban még visszatérünk. A köztisztaságról legutóbb alkotott rendelet egy passzusát kifogással illették a megyei tanácsnál. Arról van szó, kié legyen a hulladékgyűjtő-tartály; a szolgáltatást igénybevevő-e, vagy a szemétszállító vállalaté. (Központi jogszabály az utóbbi tulajdonjogát és karbantartási kötelezettségét írja elő, ám Szegeden ettől eltérő volt a gyakorlat és a szabályozás.) Kompromisszumként úgy változtatott a szövegében a tanács, hogy „a tartály karbantartása, felújítása a szolgáltatást igénybe vevő kötelessége mindaddig, amíg az a szolgáltatást végző tulajdonába nem kerül.”

Volt még előre eltervezett tárgyalandója a tanácsnak, de háromnegyed hatra, határozatképtelenség miatt, fel kellett függeszteni az ülést. Így nem hangzott el az interpelláció a móravárosi lehonott gyógvészterről, a felsővárosi ABC-ről és több írásban adják be majd észrevételüket. Valószínű tehát, hogy rendkívüli ülést kell összehívni az el nem végzett munka pótlására. Mindez azok idejét, energiáját, türelmét sújtja — a szó igazi értelmében — akik végig kitartottak...

P. K.

Köszeg

Bontják a határzárát

Május 2-án megkezdik a csak mintegy négykilométeres szakaszon távolítják el a munka ellenértékéért a vállalkozók megkapják a bontott anyagot.

csak mintegy négykilométeres szakaszon távolítják el.

A munka ellenértékéért a vállalkozók megkapják a bontott anyagot.

Győrt és Mosonmagyaróvárt

Környezetvédelmi tüntetés

Környezetvédelmi tüntetés színhelye volt csütörtökön délután Győrt belvárosában, a demonstrációt a városi és a megyei tanács, a Reflex Környezetvédelmi Egyesület, a különböző alternatív szervezetek közösen szervezték meg, s egyetértett vele az MSZMP városi és megyei bizottsága is. A tüntetés résztvevői követelték, hogy mielőbb épüljön meg a Győrt elkerülő autót.

A várost átszelő M1-es autótú mentén, a belváros különböző pontjain, s több városrészben rendkívül nagy a gépkocsik okozta környezetszennyezés.

A várost elkerülő autótú megépítése már legalább 20 éve napirenden van. A köz-

lekedési tárca vezetői, mi-ként korábban, most is egyetértenek vele. A városi és a megyei vezetése minden létező fórumon, az Országgyűlésen is többször szótvetette a kialakult helyzet tarthatatlanságát. Ezek ellenére sem történtek érdemi intézkedések.

A győrről egy időben hasonló tüntetésre került sor Mosonmagyaróvárt, a városközpontban. Itt is sürűn lakott körzetben vezet át a főútvonal; ebben a negyedben van a legtöbb közintézmény, azon kívül számos gyermekintézmény és a kórház is.

A tüntetéshez mindkét helyen számos városi vezető is csatlakozott. A résztvevők száma több ezer volt.

Mindennapi abszurdumunkat...

rütlenségnek is megvan a határa. Mert azért alighanem senki sem tiltakozott volna komolyabban, ha olasz, francia, jugoszláv stb. mintára be- és kiengedő kapukat állítottak volna föl az autópályák be- és kijáratainál, és az igénybe vett távolság arányában és az utazások száma szerint fizetették volna meg az autósokat. Ezt nemcsak a világ, hanem mi, átkos kuruc hajlandóságokkal megvert magyarok is elfogadtuk volna. Amit azonban a kormányzat életbe léptetni kíván, az máris hadisarc számba megy, pedig hát — remélhetőleg — ez a kormány nem akar hadat viselni a nemzettel szemben. Legalábbis a győzelem reményében nem.

Jó, hogy hallani legálább a lehetséges alternatívákról, az útpítések további finanszírozása érdekében. Mint például a benzínáremelésről. Csak-hogy: sok éve, évtizede fizetjük a benzínárban foglalt hiperluxusadót, amit a kormányzat azért vetett ki, hogy abból az útpítések finanszírozásához az állam ily módon fizetett sok-sok milliárd is vidáman elcsorogott a költségvetés rejtjel-

mes csatornáin — a semmibe.

A semmibe? Nos, valahogyan így. A konzervatív, a nemzet munkáját, verítékét, szakértelmét és tudását semmivé kőtyave-télyöl, elmaradt gazdasági szerkezet minden áron való fönntartásának érdekében. Mert vajon miért kell fölemelni hamarosan a gáz- és a fűtőolaj árát? Azért, mert a világ legdrágább szénét kell finanszíroznunk. Úgy, hogy a szén árát ne kelljen kétszeresére emelni, luxusadót vet ki a kormányzat a fűtőolajra és a gázra. És vajon miért kellett az év elején leértékelni a forintot a tranzferábilis rubelhez képest, holott minden létező számítás szerint az akkori forintárfolyam is irracionálisan alacsony volt, legalábbis a rubelszférában? Azért, hogy életképes maradjon például az az Ikarus, amely néhány hónapra rá így is kritikus helyzetbe jutott. (Ráadásul mennyivel drágult meg sok egyéb cikk ára az Ikarus életbentartására irányuló árfolyammódosítás következtében?) És mindehhez azt sem árt hozzátenni, hogy a KGST-im-portból behozott személyautók árát ismét csak az Ikarus életbentartása

okán növelte a kormányzat, amely amúgyis jelentős hasznót húzott éveken át a gépkocsimportból, csak éppen az így keletkeztet hasznót már jó előre elköltötte.

Tudom, kívülről a legkönnyebb bírálni. Hisz az is tény, az elmúlt 15 év politikája szinte lehetetlen helyzetbe sodorta ezt a kormányzatot. Olyan földadatokkal kell (kellene?) megbirkóznia, amihez képest Sziszifuszé könnyed diadalmenet. Csakhogy...

Csakhogy nem mindig, hogy a lehetetlen helyzetben lehetetlen és abszurd és toldozgató-foltogató intézkedésekkel próbál-e segíteni a kormányzat, vagy végre valahára az oly rég sürgetett átfogó, minőségi változásokat reszesíti előnyben. Tudom —, s nem árt, ha mindannyian tudjuk —, az oly régóta várt és sürgetett minőségi változások több fájdalommal és keserűséggel fognak járni, mint a jelenlegi toldozás-foltozás. De legalább nem tapad majd hozzájuk az abszurditás kiszámíthatatlansága, s annak biztos tudata, hogy minden újabb, ily módon ránkényszerített áldozattal nem megváltjuk, hanem ismét csak föléljük a jövőt.

De meddig van — így — jövőnk, egyáltalán?!

Szavay István